

# HEVES ÉS VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

**ELŐFIZETES - DIJ:**

Egész évre . . . 8 kor.    Negyed évre . 2 kor.  
Fél évre . . . 4 "    Egyes szám 20 fillér.  
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő:

DLUHOPOLSKY BERTALAN.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához emzsendők.

## Pausálékról és egyebekről.

Nyilt titkok pattantak ki és esodálatos, hogy mégis olyan szörnyü kavarodástámadt, nyilvánosságra került lapátalányok ügyében. Mi sem jellemzi jobban a magyar közélet hamis felfogását a tisztességes és tisztességtelen dolgokról. Azt, hogy a fővárosi ujságok átalányokat kapnak az államvasutaktól, tudta mindenki, de tisztességtelennek nem tartotta senki mindaddig, míg az átalány kimutatások egy esuf botrány kapesán nyilvánosságra nem kerültek. Ami tehát a diszkrétció leple alatt csinálva, természetes és tisztességes eljárásnak látszott, az most, hogy a nagy dobra került, tisztességtelen, szégyelni való dolog. Vad kéjben tobzódnak a magyar közélet purifikátorai akik talán ugyanannyian vannak nálunk, mint a csirkefogók. Farizeus szemforgatással, köpködő üvöltéssel adják tudtára tünek és fának, hogy a sajtó meg nem engedett üzleteket csinál és magatartását az államvasuti átalányoktól teszi függövé. Ez a vad kiabálás nem esoda, ha

meztéveszti nemesak a közönséget, de az illetőkes köröket is és akarva nem akarva a sajtó ellen hangolja őket.

Furesa fajzat ez a purifikátori fajzat. Akik abból élnek, hogy azután leselkednek, hogy a másik ember mit csinál titokban, lop-e, csal-e, mennyit, és hogyan? Nincs törvénybe iktatva, de az emberi felfogás és a jó izlés szerint az ilyen közéleti Pry Pál-ok, az ilyen minden kofát megszegenítő purifikátorok semmivel sem különbek a csirkefogóknál. Aki a más dolga után leselkedik, aki abban találja élete célját, hogy leleplezzen, fordítson és kiszinezzen a mások rovására, bizony az kiseprüzni való ember. Nem hisszük el a purifikátoroknak, hogy ők becsületesebbek lennének nálunk, annál is inkább, mert valahány ilyen förtelmes nagy száju erényhős és becsületlovag élt meg a mások legázolt tisztességéből, az mind a dutyiba került közönséges deliktumok miatt.

De ne térjünk el a tárgytól. A sajtó átalánya nem jelent semmit abban az irányban, hogy az-

zal a lap irányát és elveit befolyásolná az átalányozó. Minden pártnak, minden klikknek, és természetesen minden kormánynak megvannak a maga lapjai, melyeket támogatásban részesít. Es akinek céljait szolgálja valamelyik lap, a pártét, a klikkét, a kormányét, annak szempontjából itéli meg a dolgokat. Ezt tudja mindenki. Nincs az a naiv olvasó, aki ne tudná, hogy Pester Lloyd a tőzsde körök; az Alkotmány a néppárt s a Népszava a szociálisták lapja. Es a népszavától sohasem fogja követelni az olvasója, hogy a néppártnak adjon igazat, vagy megfordítva. S ezért soha nem jut eszébe senkinek ráfogni e lapokra, hogy megvannak vásárolva. A sajtó nem a társadalom fölött álló intézet, hanem benne él és tőle él, ne kívánja tőle senki sem, hogy emberfeletti és szent legyen. Gyarló emberi munka az is, éppen úgy, mint egyéb intézményeink és törvényeink. Ugyanazzal a jogcím-mel lehet megvádolni a kereskedelmet a csalással, a bankokat az uzsorával, mint a sajtót a megvásároltsággal.

## A „Heves és Vidéke” tárcája.

### Ima egy irótársamért.\*

— A „Heves és Vidéke” eredeti tárcája. —

Irta: **Utás Zsigmond.**

Isten! Te nagy s örök!  
Ura mindenségnek!  
Kinek kezébe van  
Égi és földi élet;  
Aki látsz bennünket  
Árnyban, napsugárban,  
Feléd száll önekem,  
Zengő imádságban!

Betegen vergődik  
Egy falu jegyzője,  
Kit homlokán esókolt  
A dalok nemtője.  
Kinek minden tette  
Hasznot, áldást rejtő,  
S kobzáról a rithmus  
Oly édesen zengő!

Ne sujtsd oh Istenem  
Az ő hitvestársát!  
Szép három gyermekét,  
Kik karjukba várják...

Gondozó apjukat  
Ujra, tette készen.  
Tartsd meg őt viruló,  
Üde egészségben!

Hadd munkálja tovább  
A közügyek utját;  
Hadd pengesse lantja  
Andalító hurját;  
S minden intézménynek,  
Mely e hont szolgálja,  
Legyen ő tovább is  
Edzett katonája!

Hallgasd meg oh Uram,  
Az én imádságom!  
S ha már sujtni vágysz,  
Teheted, nem bánom: —  
Vesszen a gaz, bitang!  
Maradjon a nemes!  
Az én irótársam  
Derék, becsületes!

\* ) Ez irótársunk Jászberényi Miklós, a legnemesebb emberbarát, kinek életéért mi is hozzá fűzzük esdő fohásznkat.

Szerk.

## Az én nagyapám.

— A „Heves és Vidéke” eredeti tárcája. —

Irta: **D. B.**

I. közlemény.

Vasutas volt, az Isten nyugosztalja szegényt, még a haló-porában is. Mindenki szerette, pedig mindenkét megréft, vagy nagymondásaival állított a falhoz. Nem hagyott ránk semmit, de mindenkire hagyott egyet: az emlékét.

Él még mostan is emléke, pedig minket gyermekeket is néha kegyetlenül megréft vagy elámitott.

Elmondom tréfáit, úgy amint az az emlékezetemben megmaradt,

Vasutas korában egy fővonalon volt pénztárnok. Az ő falujából vagy tizen mentek vasuton a szomszéd faluba a szürös atyafiak közül munkára. Midőn ezek jegyet kértek, azt mondván nekik:

— Milyen jegy kell?  
— Hát aminő van — felelék.  
— Van névre szóló és nem-névre szóló.  
— Hát melyik olcsóbb?  
— A névre szóló.

Természetesen mind névre szólót kért. Ezen, általa, névre szóló jegyet egy krajczárral olcsóbban adta. Ő azonban a kasszába betette a sajtójából a 10 jegyért esedékes egy-egy krajczár differenciáját.

Reméljük, hogy a magyar közönség nem hagyja magát megteveszteni sem a hamis zuzájú purifikátorok, sem a reakció lovagjainak vészkiáltása által és megbizik a sajtóban tovább is, úgy, mint eddig. Megbizik, dacára annak hogy tudja, hogy hibái is vannak, amint hogy hibája van ezen a világon minden muló, gyarló emberi intézménynek. De ezek a kis hibák semmiben nem befolyásolhatják a sajtó nagy missióját az emberiség érdekében.

## Országos dalünnep Egerben.

Írta: Balogh Pál.

Nemzeti kulturánknak egyik feladata kétségbevonhatatlanul a magyar műdal fejlesztése és terjesztése is. A dalkörök, dalegyletek, melyek közül az Országos Magyar Dalárszövetség kötelékében állóknak száma is százon felül van, e czélből alakultak. De mert a versenyzés, az erőpróba edzi legjobban a dalköröket, fokozza leginkább ambíciójukat, az országos jellegű dalversenyek vannak leginkább arra hivatva, hogy a magyar férfikart tökéletesítsék. Ily országos dalünnep eddig 16 volt hazánkban, mindegyik szép sikerrel, a magyar műdal színvonalára nézve jó eredménnyel. Az egri dalkör mely ez évben üli meg 25 éves fenállásának jubileumát, eddig hét ízben élvezte idegen városok vendégszeretétét. Mindenünnen koszoruzottan tért vissza, néhány helyen arany érmet is kapott s így az ország első dalárdái közé küzdötte fel magát.

Ez a körülmény s a negyedszázad emléke jogositották fel arra, hogy most

már ő lássa vendégül a dalköröket, s a rendezendő dalünnepen ismét előbbre vigye a magyar műdalt.

Igy a XVII. országos dalünnep Egerben lesz ez év augusztusának 15-étől 19-ig. A szombathelyi dalünnepen tolmácsolta a város polgármestere Eger meghívását, s a dalegyletek egyhangú lelkesedéssel fogadták a felkérést. A város azután hozzá is látott az előkészületekhez, hogy a falai között lezajló ünnepség valójában fényesen rendezett legyen. Az ünnepély fővédnökeiül dr. Samassa Józsefet, Eger biboros érsekét, s gróf Apponyi Albert kultuszminisztert kérte fel. E két egyéniség elég annak igazolására, hogy az augusztusi ünnep teljesen komoly, a nemzeti kultúra fejlesztését czélzó lesz.

A város megalakította a rendező nagybizottságot, beválasztva abba legelőkelőbb s legagilisabb polgárait. Ez több albizottságra oszolva, szünet nélkül munkálkodik a rendezésen s gondja a legapróbb részletekre is kiterjed.

Szóval az egrieken nem mulik, hogy dalünnepök fényesebb legyen mint az eddigiéik. De a külső tényezők közremunkálása is csak sikerrel biztat. Érttem ez alatt azt, hogy már eddig (noha a jelentkezés határideje mérczius 15) 36 dalkör jelentette be részvételét. Ha tekintetbe vesszük, hogy eddig sehohsem szerepelt ennyi dalegylet, a reménységet a legjobb sikerre megokoltnak kell mondanunk.

E dalegyletek három csoportban fognak szerepelni. Elsőben nehéz műdajok, a másodikban könnyebb műdajok, a harmadik csoportban népdalokat énekelnek. Minden csoportban más és más darabot adnak elő a kötött versenyen. Az első csoportba 15, a másodikba 13, a harmadikba 4 dalkör jelentkezett, míg a versenyen kívüli közremunkódásra szintén 4. Ez utóbbiak között szerepelnek a „dalkör meteorja” a miskolezi, a „Magyar férfikar ereje” budai, a „Dalosok nesztora” pécsi

dalárda és a ganzgyári dalkör, szóval az ország legjobbjai.

A kötött versenyen kívül lesz szabad verseny is, melyen minden dalkör oly darabdal lép fel, a milyen színvonalának s érzületének a legjobban megfelel. Augusztus 16. és 17-ére vannak tervezve a kötött s a szabad versenyek, míg a diszhangverseny, az egésznek clouja 18-án lesz. E diszhangversenyen az ország négy legjobb, dalárdája (a budai, pécsi, miskolezi és az egri) szerepel, gróf Zichy Géza dirigálja egy darabját a budapesti filharmóniai együletnek, azonkívül fellép egy vagy két fővárosi művész és művész. Itt tehát páratlan élvezetben lesz része a közönségnek, a mely a legkényesebb igényüeket s zenei tudásukat is kielégítheti.

E napon lesz a Dobó szobor leleplezése is. És ez a mozzanat az, mely utól nem érhető erőt s tartalmat kölcsönöz az egri ünnepnek. A kultúra ünnepe összeolvad itt a hazafiság szimbólumának megdicsőítésével. Az egri vár hallhatatlan védelmezője ugyanakkor kapja meg díszes emlékjelét, midőn a magyar dalárdák csengő szavakkal fordulnak az egriekhez pártfogásért a szorongatott hazának. A mult és jelen egymásra támaszkodását érzük majd meg az augusztusi fényes napok alatt.

Ha hozzávesszük még, hogy az egri várban nyugvó két Árpádházi királynak, Imrénének, s III. Lászlónak emléket is a dalünnep s Dobó szobor leleplezés keretében akarják megörökíteni beláthatjuk, hogy ritka alkalomak találkoznak itt össze, hogy vonzóvá, széppé valóban nemzeti ünneppé tegyék az agusztusi napokat. De ezek az alkalomak első sorban a vármegye ünnepevé is avatják azt, nemcsak azért mert székhelyén zajlanak le az ünnepségek, hanem azért is, mert Dobó István az egri vár után legelső sorban a vármegye védelmezője volt, meri az ő dicsőségéből a vármegye méltán követelhet részt magának.

Mert hát akkor sem volt névreszóló közönséges vasuti jegy, most sincs.

Hanem tudta ő mit csinál?

Mikor visszafelé jöttek az atyafiak szinte névre-szóló jegyet kértek a pénztárostól. De az bizony nem adott nekik, hanem a rendes díjat követelte tőlük. No volt is mit hallgatni a pénztárnoknak. Elmondták csalónak, nyuzónak. Mennyivel különb ember az ő pénztárnokjuk, mert az ad névre szóló jegyet is. Mikor a pénztárnok kijött a vonat elejébe, majd, hogy meg nem verték. Midőn ezt az őn nagyapám meghallotta, hát jót nevetett a markába. Ezt akarta, hogy megbosszantsa.

Egyszer a hivatalába beállit egy szintén szürös atyafi.

— Telegramcsoznék!

— Maga akar telegrafrozni.

— En la! volt a kurta válasz.

— Hát aztán kinek akar telegramcsozni?

— Jajtelesz Sámuelnek Miskolezra, hogy gyűjön rögvést.

Ennek a Jajtelesznek a sürgönyét pedig éppen akkor vette nagyapám. Azt sürgönyözte Jajtelesz, hogy a legközelebbi vonattal jönni fog.

Nagyapám rögtön készen volt.

— Hát csakugyan telegramcsozni akar?

— Hát persze, hogy akarok, hogyne akarnék.

— Hát jöjjön kend ide, fogja meg e gombot, aztán így billegesse és mondja amit sürgönyözni akar. Az atyafi megfogja a billentyüt és mondja: „Jajtelesz ur tesszen gyünni rögvést mert...”

Itt megszakítja őt nagyapám és azt mondja neki:

— Mit gondol kend, a másik szobában van Miskolez, mi?

— Hát biz az jó el van, mondja az atyafi.

— Nohát akkor hangosabban beszéljen kend.

— Az atyafi hangosabban hangosabban kezdi mondókáját, de nagyapám mindig jobban jobban kiabáltatja, míg végre úgy ordított az atyafi, hogy az erek csak úgy dagadtak a nyakán.

— Most már meghallotta; majd meglátja kend, mindjárt itt lesz a vonattal — jöjjön! — Hogy megörült az atyafi, midőn meglátta Jajtelesz urat.

— Hát mégis ér ez a telegranes valamit, szólott vissza az atyafi.

A negyvennyolczás eseményeket is átélte természetesen. És természetesen itt is volt kalandja nem egy. Gyalogos katona volt, de azért ő mindig lovon járt; már csak úgy szóval. Legtöbbször szürke lova volt. Néha azért fakóra is változott az ő színében.

Egyszer nagyon megkergettek a muszkák — meséli nagyapám — ha a jó szürkém velem nincs, hát paprikásnak aprítanak. Ennek köszönhetem, hogy élek. De szegény pára megis adta az árát, a miért életemet megmentette.

— Hogy-hogy? kiáltánk közbe.

— Hát úgy, hogy mire megálltam vele, hát rögtön négy-felé hasadt.

— Hogyan? kérdém én, mint gyermek.

— Hát keresztben és hosszában.

— Én szemül hittem, hogy az a szegény pára nem is hasadhatott másképen négy-felé, csak keresztben és hosszában.

Midőn egy társaságban arról beszélgettek hogy ki, hány esőví fegyvert látott, ő hétig ment föl, hogy t. i. ő már hét esőví fegyvert is látott. Ennél nagyobb, illetve több esőví fegyvert senki sem mert látni, mert bizonyosra vették, hogy nagyapámnak ekkor eszébe jut, hogy hol látott ő még annál is többesőví fegyvert. Az ilyen

dolgokban igen jó emlékező tehetsége volt.

Amit most elbeszéltek az egy kicsit pikáns, de elmondom, hogy erről az oldalról is bemutassam.

Egyszer — beszéli — Pesten akadt dolgom. Eszembe jutott, hogy lakik itt nekem egy jó barátom, aki concolárisom volt. Felkeresem, gondoltam magamban, Megis találtam. Keresett ügyvéd volt és már nős. De szép asszony volt! Elég az hozzá, hogy ott vacsoráztam. Vacsora után kijelenti az én ügyvéd barátom, hogy sajnálja, de neki a 10 órai vonattal Bécsbe kell utaznia. Sajnáltam akkor én is. Elkísértük a vasúthoz a felesége és én is. Hazafelé jöve, a kapuban el akarok bucsuzni ő nagyságától, de ő meginvitál egy csésze teára. Elfogadtam, bementem. Tea után készülök el. De ő nagysága nem enged — maradjak még. Egyébiránt itt is hülhat. Van külön szoba. Mivel nekem messze volt a szállásom, hát szívesen elfogadtam az ajánlatot.

Ugy hat év mulva ismét Pesten vagyok. Amint a Korona-herczeg utczában megyek, egy kirakat előtt egy gyászba borult hölgyet látok. Melléje megyek én is, nézni a kirakatot. A hölgy rám pillant. Megismerjük egymást.

— Kit gyászol? kérdém.

— Hát nem tudja, hogy szegény Ferkóm meghalt.

— Nem én nagyságos asszonyom.

— Már egy félve.

— Hát ez a kis leány kié?

— Nézzen rá jobban, majd megtudja.

— Ránézek, — szakasztott én voltam.

S hisszük, hogy oly ünnepre, hol a zenei kultúra, a finom izlés s a hazafias érzés egyaránt megtalálja azt, a mi után vágyik, hol a lélek a multon elmerengve egyszermind bizva szemlélheti a nemzeti gondolat erősödését a dalosok énekében, hol alkalma van a mindenholnan összejött dalosokkal a testvériesülést, a nemzeti összetartozásérzését ápolni, oda nem kell esalogatni vármegyénk közönségét, eljön az a maga akaratától is, hogy megmutassa hogy e téren a kulturális és hagyomány-ápoló ünnepek rendezésében is Hevesvármegye és Dobó népe előbbre van bárki másnál.

## HIREK.

— **Esküvő** Braun Andor helybeli kereskedő e hó 24-én d. u. 3 órakor tartja esküvőjét Borsodi Erzsikével, Dr. Borsodi Miksa helybeli orvos leányával, Hevesen.

— **Szabadliceum.** A ciszterci rend nagybőjtői ismeretterjesztő előadásainak sorozatát Kovács Pius főgimnáziumi tanár nyitotta meg vasárnap d. u. 5 órakor. Sokat vitatott s igen érdekes teóriát boncolgatott. Az ember állati származásáról\* szóló tanulmányt fejtette. Ismertette az ember eredetéről szóló költői bibliai elméletet, majd Darwin és Heckel professzor ideáit állította a hallgatóság elé. Az előadó alapos készütséggel mindkét teóriát rombadöntötte s kimutatta, hogy fizikailag, szellemileg sose majmoltuk a majmokat, vagyis mindig a teremtés koronája volt az ember; nagyérdékű s vetített képekkel élénkítette előadását, melyet a közönség zajos tetszéssel fogadott. E hó 24-én lesz a legközelebbi szabadliceumi előadás melyet: „Pompei hajdan és most” címen tart Pölöskey Kornél főgimnáziumi tanár.

— **Örömhír a hadköteleseknek.** A honvédelmi miniszter egy leiratott küldött, mely az állítás kötelesek körében örömet fog kelteni. E leirat szerint azok az 1884. évi születésűek, kik az idén először jönnek pótsorozásra, a legközelebbi alkalommal a III. osztályba lépnek s azok, kik ez idén pótsorozásra álltak elő, többé nem kötelesek sorozásra megjelenni.

— **Halálozás.** Nagy részvét mellett kísérték Hoffer Somát utolsó útjára folyó hó 17-én. Városunkban és a környékben levő barátai számosan jelentek meg a végtisztességén. — A család a következő gyászjelentést adta ki.

Hoffer Sománé Spitzer Rozália úgy a saját mint gyermekei és a számos rokon nevében is fájdalommal jelenti, hogy a felejthetetlen jó férj, fiu, apa, nagypapa, testvér és rokon Hoffer Soma ur életének 63-ik és boldog házasságának 39-ik évében folyó hó 17-én hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. A megboldogult hült tetemei folyó hó 18-án délután 2 órakor tetették a hevesi izr. temetőben örök nyugalomra. Heves, 1907. február 17. Béke legyen porai felett.

— **Letört virág.** Mult számunkban megírtuk, hogy Schneider Róza, hevesi lakos, alig 16 éves fiatal leány a mendemondák elől a halálba keresett menedéket — szublimát-oldatot ivott. Mivel roppant

mennyiségben vett be e maró oldatból és az orvosi segély is későn érkezett, életét már megmenteni nem lehetett; csak meghosszabbítani a szenvedését az étellel. Most e hó 23-ikán éjjel, megváltotta a halál az ételtől és a szenvedéstől.

— **A legnagyobb takarmányrépa termések.** Elmúltak azok az idők, amikor a gazda már azzal is meg volt elégedve, ha csak nagy mennyiségben termelt takarmányrépája. Ma már a legkisebb gazda is tudja, hogy nem abban áll a répa értéke, hanem a telerakja a jószágnak a beleit, hanem arra kell a főszlyt helyezni, hogy mekkora tápértéke van a répának. Hogy nagy tápértékkel bíró répát nyerhessünk, szükséges, hogy az anyarépák (magrúpák) legalább 4 — 8 kiló súlyúak és tápértékükre nézve a leggondosabb módon egyenként vegyileg megvizsgálva legyenek. Jelenleg nem létezik más cég a budapesti Mauthner Ödön es. és kir. udvari magkereskedésén kívül, mely ily nagy gonddal természetű répamagot hozna forgalomba. Ezen répamag e mellett még impregnálva is van, miáltal sokkal gyorsabban kel ki és a rovaroknak is ellentáll. Ajánlatos tehát, hogy csak Mauthner-féle impregnált csilagjegyű répamagot vessünk, a csekély árkülönbözet százszorosan megtérül a biztos és nagy termés révén.

— **Farkas kaland.** E hó 14-én Szimácius Béla bogácsi kasznár Szomolya felé ment szánon. Szomolya alatt azonban 8 farkas utját állta. Szerencsére töltve volt fegyvere, így tehát nem igen ijedt meg tőlük, hanem midőn elég közel értek a szánhoz, közéjük durrantott és egy farkas koma rögtön ott maradt. Másodszori lövésre megsebesített egyet, mely azonban a többiekkel elmenekült. A meglőtt farkast pedig szépen a szánkóra tette és tovább folytatta útját.

— **A szén áldozatai.** Tiszafüredről írják: Tornyai István tiszafüredi lakos e hó 16-án este elment suhancz fiával az ottani vasútállomásra, hol a vágányok mellé lerakott mozdonyfűtő szénből jól megrakodtak s úgy tértek haza az ugynevezett „gödörök” községrészbe. — Otthon jól megrakták a szobában levő főzőmasinát és a fára még jóesomó kőszent raktak, miáltal a szén nem fogott tüzet, hanem csak füstölt s így megfúlással fenyegette az ott alvó Tornyait feleségével és négy gyermekével. Reggel Tornyai ébredt fel először s mikor keltette volna feleségét és gyermekeit, akkor vette észre, hogy azok eszméletüket elvesztették. Segítségért kezdett kiabálni, mire a szomszédok elősiettek, kiknek segítségével Tornyai szabad levegőre vitte feleségét, s gyermekeit. Az asszony csakhamar magához is tért, azonban a gyermekeket, kik közül a legidősebb 12 éves, csak az előhívott orvos tudta eszméletre téríteni. Ilyen eset sok történik Tiszafüred ezen részében, azonban addig nem tér el a nép az okatlan és jogosulatlanul szerzett szénrel való tüzeléstől, míg annak emberáldozata nem lesz.

— **Négyéves apa-állatok vizsgálása.** E hó 22-ikén ejtetett meg Hevesen; A megvizsgált négy éves csikókból öt vált be tenyésztésre alkalmasnak.

— **Szőlőlugasnak** és szőlőültetéshez alkalmas faju és kiváló minőségű fajtiszaoltványokat szállít a hirneves „Milleniumtelep” Nagyösz, Torontálmegye, melynek kezelősege minden érdeklődőnek ingyen és bérmentve küldi műmellékletekkel díszített magyar vagy német vagy román vagy szerb nyelvű főárjegyzékét.

— **Vásár.** A miskolcsi Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a tiszánánai országos vásár nem február hó 17-én és július 28-án, hanem február hó 24-én és augusztus hó 4-én tartatik.

— **Kutba ugrott.** Kovács Istvánné e hó 15-én Tiszafüreden az udvarukon lévő kutba ugrott. Mielőtt azonban komolyabb baja történhetett volna, megijedve saját tettétől, kiabálni kezdett, mire segítség érkezt s kihúzták a kutból. A fején és oldalán sérült meg, mert a téglával kirakott kut oldalának ütődött neki beugrás közben.

— **Orvtámadás.** Bognár Mihály gyöngösi csész e hó 3-án egy koresmába akart betérni, a mikor az egyik haragosa kileste és hátulról úgy fejbe vágta, hogy eszméletlenül terült el a földön. A csakhamar helyszínen termelt mentők beszállították a kórházba. A tettes elmenekült.

— **Országos vásárok.** Kálban márczius hó 3-án és 4-én lesz az országos vásár megtartva. — Füzesabonyban pedig márc. 10 és 11-én lesz megtartva.

## N y i l t é r .)

### Nyílt levél Kohn Gábor urhoz.

A Hevesi izr. Hitközségi választásokból kifolyólag, melyet ön vezetett, az Egri Ujság f. év január 23. számában „Hitközségünk életének egy csöpje” címen, Klein Armin hevesi lakostól egy nyilatkozat jelent meg uraságod ellen. Uraságod jónak látta hallgatni. Ha hallgatása beösmérés akar lenni, akkor nincs szavunk többé az ösmert tárgyhoz; de, ha, azért hallgatott, mert saját személyét, akár, mint magánember akár, mint Kaszinótag, olyan magas piodesztálra helyezi, hogy oda az ellene felhalmazott vádak fel nem érnek: akkor nagyon téved. Uraságod egyénisége nincs a köztudatban, olyan nagy tisztelettel környékezve, hogy a vádak visszapattannának, és éppen azért egy olyanfajta közvélemény kezd kialakulni, melyben minden van inkább, csak az a végtelen tisztelet nincsen, melyet ön saját b. személyével szemben táplál. Ha csak, tehát az Isten végtelen irgalma és türelme önt meg nem szállta, helyénvaló lesz a fentidézett nyilatkozat írója ellen fellépnie és őt az ön ellen emelt vádakért a bíróság előtt felelőségre vonni. Hagy bűnhődjön a bűnös, és legyen végre igazság és nyugalom a községben; és amennyiben ez közérdek ez alól uraságod semmiféle állásponttravaló helyezkedéssel ki nem bujhat.

Heves, 1907. február 23.

Többek és maga nevében  
*Weisz Sándor.*

\*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a Szerkesztő.

Rum és lefinomabb likör  
előállításához küld utasítást  
**INGYEN**  
WATTERICH A.  
Budapest, VII/B. Dohány-utca 5. sz.

### SZŐLŐOLTVÁNY ELADÁS.



A ki egészséges, olesó, szép szőlőt akar, bizalommal forduljon

**Vityé Miklós** lelkesen vezett oltványtelepéhez Csanádon Torontálmegye, a hol szokvány minőségű I. rendű fás, gyökeres és sima zöldoltványok, bors és csemegefajok, valamint amerikai sima és gyökeres szőlővesszők, nemkülönben ugyanazon fajok II. rendű osztályzatban a legolcsóbb árban kaphatók. — Szőlőlugasnak külön e célra választot fajok. — Faj és árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

A számos almerő levél közül itten csak egy:

Miskolcz, 1906. szept. 12.

Van szerencsém értesíteni, hogy a f. év tavaszán Öntől rendelt 2600 db. szőlőoltványt teljesen meg vagyok elégedve, szépen fejlődnek. Őszi ültetésre tisztelettel kérem a következőket előjegyzésbe venni: Passatuti gyökeres zöld oltványból 20 db. és Riparia Portalis gyökeres alany vesszőkből 800 dbot és tisztelettel kérem azt annak idején, — ha írok — azonnal küldeni szíveskedjék.  
Szívvelyes üdvözlettel VITLIS GYÖRGY.

## Kiss József és Kiss Jóákhim

férfi és női cipészek HEVESEN.

Tisztelettel értesítjük becses Czimet, hogy Hevesen *Frank Zsigmond* mellett levő üzlet helyiségben



## cipész üzletet nyitottunk.

hol sajátkezűleg készítünk a legmagasabb igényeknek is megfelelő női és uri sevron és box cipőket, csizmákat, a legújabb divat szerint, a legolcsóbb árak mellett.

Javítások gyorsan és pontosan és a legrövidebb idő alatt eszközöltetnek.



Becsés pártfogását kérve

Kiváló tisztelettel:

Kiss József és Kiss Jóákhim.

### A HEVES ÉS VIDÉKE KIADÓHIVATALA

## ADLER JÓZSEF könyvnyomdája

HEVESEN.

Alapszabályok .....  
Zárszámadások .....  
Egyházi, községi .....  
És egyéb hivatalos ...  
Nyomatványok .....  
Körlevelek .....  
Levélborítékok .....  
Számlák .....  
Levélfejek .....  
Falragaszok .....

### Elvállal és készít

izléses kivitelben mindennemű

## NYOMTATVÁNYOKAT

jutányos árak mellett.

Vidéki rendelések pontosan teljesítetnek.

Báli és menyegzői ...  
Meghívók .....  
Eljegyzési .....  
Kártyák .....  
Étlapok .....  
Tánczrendek .....  
Névjegyek .....  
Gyászlapok .....  
stb. a nyomdai szakba  
vágó nyomtatványok  
..... készítése .....

### Községi és ügyvédi nyomtatványok raktára.

Hirdetések a legjutányosabb árban vétetnek fel.